

Küçük Orman Mimarı



Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Orman Mimarı

Yavuz DEMİRKİRAN



Sarmaşıkların şerit gibi kıvrıldığı, güneş ışığının yaprakların arasından damla damla süzüldüğü ormanın kalbinde, Kito adında genç bir goril yaşırdı. Tüyleri koyu kömür karasıydı ama göğsü yumuşak kahverengiydi ve kehribar rengi gözleri merakla parıldardı. Kito inşa etmeyi çok severdi. İnce dalları minik kuleler halinde üst üste diziyor, yaprakları küçük çatılara örüyordu. Her sabah sarmaşık kemeri şıngırdayarak ormanda dolaşır, yeni inşa fikirleri arardı.



Kito'nun en iyi arkadaşı Pip, zümrüt tüylü ve parlak sarı göğüslü minik bir papağan, onun yanında kanat çırpardı. Pip boynunda yaprak bir çanta taşır, her zaman yardıma hazır olurdu. 'Bugün ne inşa edeceksin, Kito?' diye cıvıladı Pip. Kito sıırıttı, küçük tüy tutamı hopladı. 'Büyük bir şey!' dedi. 'Gökyüzüne uzanan bir şey!' Birlikte ormanı keşfettiler, dallar topladılar ve görkemli tasarımlar hayal ettiler.



Anne Nia uzaktan izliyordu, gümüş çizgili tüyleri parlıyordu. Boynunda cilalı nehir taşlarından bir kolye vardı ve sıcak kahverengi gözleri sakindi. 'Unutma, Kito,' dedi yumuşak bir sesle, 'orman bize ihtiyacımız olanı verir, ama biz yalnızca verebileceği kadarını almalıyız.' Kito başını salladı. Ormanın sadece bir depo değil, bir dost olduğunu biliyordu. Pip omzunda, bir sonraki eseri için mükemmel yeri bulmaya koyuldu.



Bir gn gkyz grileřti ve řiddetli yaęmurlar bařladı. Nehir kabardı ve kıyılarından tařtı. 'Sel!' diye baęırdı Pip, yksekten uęarak. 'Su ykseliyor!' Hayvanlar panik iinde kaıřtı. Yařlı kaplumbaęa Ollo, ot řapkasını dzeltti ve 'Uzun zaman nce byle seller hatırlıyorum. Daha yksek bir yer bulmalıyız,' dedi. Kito hızla akan suya baktı ve yreęinde bir sızı hissetti. Yardım etmeliydi.



Kito bütün hayvanları bir araya çağırdı. 'Barınaklar inşa edebiliriz!' dedi. 'Selin ulaşamayacağı yüksek evler!' Hayvanlar kuşkuyla baktı. 'Nasıl?' diye sordu bir sincap. Kito sağlam bir dal aldı. 'Dallar, yapraklar ve sarmaşıklarla,' dedi. 'Ağaçların yükseklerinde platformlar yapacağız.' Anne Nia gururla gülümsedi. 'Güzel bir plan,' dedi. 'Ama unutmayın, ağaçların üzerine nazikçe inşa etmeliyiz.'



Pip malzeme aramaya uçtu. 'Bu taraftan!' diye cıvıladı, hayvanları düşmüş dallara ve kalın sarmaşıklara yönlendirdi. Herkes yardım etti. Maymunlar yaprak topladı, kuşlar ince dallar getirdi, kaplumbağalar küçük kütükleri sürükledi. Kito'nun sarmaşık kemeri fazladan malzeme taşıyordu. Herkese nasıl örüleceğini ve bağlanacağını gösterdi. 'Yalnızca düşmüş olanları alın,' diye hatırlattı. 'Ormanın yaşayan dallara ihtiyacı var.' Hayvanlar başlarını salladı ve birlikte çalıştı.



İlk barınak güçlü, geniş bir ağacın üzerinde şekillendi. Kito yukarı tırmandı ve dalları gövdeye bağlayarak düz bir platform yaptı. Üstünü büyük yapraklarla çatı gibi örttü. 'Yuva gibi olmuş,' dedi bir rakun. 'Güvenli bir yuva,' diye yanıtladı Kito. Ollo yavaşça tırmanıp denedi. Ağır kabuğunu platforma bastırdı. 'Sağlam,' dedi. 'Bu taşır.' Hayvanlar sevinçle bağırdı.



Daha çok barınak yaptılar, her biri biraz farklıydı. Bazılarının duvarları örölmüş sarmaşıklardandı, bazılarının çatıları geniş yapraklardandı. Kito her birini onu kullanacak hayvanlara uygun tasarladı. Sincaplar küçük, rahat bir köşe buldu. Kuşlar yüksek, havadar bir tünük buldu. Kaplumbağalar rampalı, alçak ve geniş bir platform buldu. Herkes çalıştı ve orman mutlu cıvıltılarla yankılandı.



Su yükselirken hayvanlar barınaklarına tırmandı. Pip birinden diğerine uçup herkesi kontrol etti. 'Herkes güvende!' diye bildirdi. Kito aşağıda dönen seli izledi. Korkutucuydu ama içi de sakindi. Dostları kuruydu ve birlikteydiler. Anne Nia en küçük hayvanlarla büyük bir barınakta oturmuş, hikâyeler anlatıyordu. 'İyi inşa etmek korur,' dedi, 'ama iyi yürekler daha da çok korur.'



Yağmur yağmaya devam etti ama barınaklar sağlam durdu. Hayvanlar yiyeceklerini paylaştı ve şakalar yaptı. Ollo seller ve ormanın her zaman nasıl toparlandığı hakkında eski hikâyeler anlattı. Kito dinledi ve öğrendi. Suyun ağaçların etrafından nasıl aktığını gördü ve sonraki barınakları nasıl daha iyi yapabileceğini düşündü. 'Doğanın kendi inşa planları var,' dedi Ollo. 'Biz sadece ona uyarız.'



Günler sonra yağmur durdu. Su çekilmeye başladı. Hayvanlar sevinçle bağırdı ve birbirine sarıldı. Kito barınaklara baktı. Herkesi güvende tutmuşlardı. Ama şimdi onları sökme zamanıydı. 'Ormanı eski haline döndürmeliyiz,' dedi. 'Malzemeleri bir dahaki sefere yine kullanabiliriz.' Hayvanlar kabul etti ve sarmaşıklarla dalları dikkatle çözdü.



Temizlik yaparken Kito yuvası sulara kapılmış küçük bir kuş fark etti. 'Endişelenme,' dedi. 'Sana yeni bir yuva yapacağız.' Taze dallar ve yumuşak yapraklar topladı ve rahat bir yuva ördü. 'Bu senin için,' dedi. Kuş sevinçle cıvıladı. Anne Nia izledi ve gülümsedi. 'Görüyor musun, Kito? Birbirimize yardım ettiğimizde bütün ormanı güçlendiririz.'



Hayvanlar bir kutlama yaptı. Şarkı söylediler, dans ettiler ve zekice tasarımları için Kito'ya teşekkür ettiler. Kito'nun kehribar gözleri parladı. Gurur duydu ama alçakgönüllüydü de. 'Bunu tek başıma yapamazdım,' dedi. 'Hep birlikte inşa ettik.' Ollo, Kito'ya kesesi için yeni bir yaprak sundu. 'Sen gerçek bir orman mimarisin,' dedi. 'Doğayla birlikte inşa ediyorsun, ona karşı değil.'



O günden sonra hayvanlar yağmurlar geldiğinde ne yapacaklarını biliyordu. Birlikte çalışıp düşmüş dalları ve sarmaşıkları kullanarak herkesi güvende tutan yüksek barınaklar yaptılar. Kito onlara nazıkçe inşa etmenin yeni yollarını öğretti. Ve ne zaman yeni bir hayvan gelse, birçok elin yaptığı bir barınakla karşılanıyordu. Orman hepsinin yuvasıydı ve herkes ona özen gösteriyordu.



Kito hayal kurmaya ve inşa etmeye devam etti. Derelerin üzerine küçük köprüler, ağaçların altına oturaklar yaptı. Her eseri ormana bir armağandı. Pip hep yanıdaydı, yeni fikirler hakkında cıvıldıyordu. Anne Nia gururla izliyordu, taş kolyesi ışıldıyordu. 'Orman bize çok şey veriyor,' dedi. 'Sen de oğlum, karşılığını veriyorsun.' Kito yumuşacık gülümsedi.



Böylece küçük orman mimarı, iyi inşa etmenin çevreye saygı duyduğunu gösterdi. Hayvanlar doğaya özen göstermenin ve birbirine yardım etmenin her yuvayı daha güçlü ve daha mutlu yaptığını öğrendi. Orman gelişti ve seller gelip geçebilirdi ama hayvanlar hazırды. Birbirleri vardı ve Kito'nun zekice tasarımları vardı. Ve bu her şeyi değiştiriyordu.